

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæe Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LXIV. B. Virgo olim Dolorosissima, nunc Gloriosissima triplici corona à SS: Trinitate coronatur. Emblema. Corona argentea, ferrea & aurea B. Virgini legitimè certanti offertur, cum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LXIV.

B. Virgo olim dolorosissima, nunc gloriosissima triplici coronâ à SS. Trinitate in cælo coronatur.

Veni de Libano Sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis. Cant. 4. 8.

I.

Riâ quondam vora Magnus ille Aurelius Augustinus ha-
huisse perhibetur: Videre Christum in carne versantem,
Paulum concionantem, & Romam triumphantem. Si
parva licet componere magnis, optâsem ego (si ita di-
cere fas est) per cælorum rimas incomparabilem illum
spectare triumphum, quo gloriosissima Virgo & Mater non amplius do-
loris, sed pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei super
dilectum Filium innixa inter Archangelorum & coelestium Spirituum
myriades

myriades ad caelos assumpta, atque triplici aureolâ & coronâ à SS. Trinitate redimita est; ô quis dicet, quali cum pompa & majestate? & quis concipiat animo?

Olim potentissimi S. R. I. Imperatores triplici coronâ erant cincti, *Philipp. Cluver & alij in vit. Imp.* & ornati, inter quos unum in apicem produco Carolum V. Germanorum Herculem invictissimum, qui anno salutis nostræ 1520. die 29. Octobris Aquisgrani coronâ ferreâ, paulò post Mediolani coronâ argenteâ, & demum Bononiæ in Italia anno 1530. die 24. Februarij à Clemente VII. Pont. Max. in magnifico templo S. Petronij coronâ aureâ solemniter cum pompa coronatus est.

Plûs hîc in exaltatione & coronatione olim dolorosissimæ, sed nunc gloriosissimæ Matris DEI MARIÆ, quæ exactissimè quondam in terra inter mortales conversata, consilium Filij observavit: *Recumbe in novissimo loco*, hinc semper inter omnes novissima vocari, & haberi voluit: *Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus* & *MARIA Matre JESU*. Proinde jure meritissimo à dulcissimo Filio nunc audire meruit: *Ascende superius*, & quidem super omnes Angelorum & Beatorum choros, tanquam omnium creaturarum honoratissima; illi enim omnes servi ac subditi erant, hæc autem Mater Dei & Regina omnium, cui subditus erat ipse Dei Filius, hinc dignissima, ut à Filio diademate coronaretur nobilissimo, neque unâ duntaxat sed triplici coronâ, seu aureolâ: *Virginum*, quia per perfectissimum carnis dominium longo intervallo omnes Virgines superavit; *Doctorum*, quia Doctrina Doctorum erat, Apostolorum, Evangelistarum & omnium Christianorum; & *Martyrum*, quia plus omnibus (si objectum respicis) etiam collectivè sumptis, passa est, eorumque Regina meritò appellanda.

2. Et hoc est, ad quod pulcherrimè quondam alludit Sponsus ille candidus & rubicundus: *Veni de Libano, Sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amanæ, de vertice Sanir, & Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum.* Enimverò ô gloriosissima Virgo! hæcenus in terra per totum vitæ tuæ curriculum inter hostes & persecutores, in cubilibus leonum & in montibus pardorum habitasti, Filij infamis apud Judæos infamis Mater, innumeris circumdata doloribus, ab illa enim hora, quâ Filium tuum castis concepisti visceribus, cum illo in cruce usque ad vitæ tuæ finem fuisti: *In signum igitur*, subintrat hic S. Bernardinus Senensis, quòd *crucifixa crucifixum conceperis, ordinavit summa Sapientia Dei, quòd eodem die Christum conceperis, quo etiam fuit passus; longè constantior, quàm quondam Respha, quæ strato subter se*

Cant. 4. 8.
S. Bernardin. Sen. To. 3. ser. 6. art. 2. c. 1. 2. Reg. 21. 10
in

in petra cilicio, & in eo cubans, duobus filijs suis ob alienam & publicam culpam à Gabaonitis crucifixis, ut totius populi in fame & ariditate fierent piaculum, tam diu fidelis mater, ne à canibus, avibus aut feris eorum cadavera dilaniarentur, sub dio perdia & pernox immorata distitit, donec in commodum totius regni cœlum desideratas stillaret pluvias. Plus pientissima Virgo, quæ cum crucifixo Filio suo per omnem vitam suam crucifixa fuit, proinde dignissima, ut à SS. Trinitate audiret: *Veni: coronaberis*, non unâ, sed triplici coronâ, hoc enim insinuat triplex illa amicissima Divini Sponsi invitatio: *Veni, veni, veni.*

Dixi; Imperatores triplici fuisse insignitos coronâ: *Argentâ, ferreâ & aureâ*; ita & SS. Virgo, argenteâ in mysterijs gaudiosis, ferreâ in mysterijs dolorosis, & aureâ in mysterijs gloriosis. Mariane Lector! recita diligenter rosarium tuum, & triplici hâc coronâ SS. Deiparam coronasti. Juvat hîc audire Cornelium à Lapide: *B. Virgo*, inquit, *evocata est ex Libano, Amana, Hermon, & Sanir, cum ex Judea & hoc mundo evocata est ad Christum in cœlum, ibique coronata Regina cœli & terræ cum triplici aureola scilicet eminentis virginittatis, doctoratûs, & martyrij: fuit enim ipsa primiceria Virginum, Doctorum & Martyrum.* Hanc triplicem coronam tibi Mariophile! in nostro Emblemate præsentamus cum inscripto:

Cornel. in
Cant. 4. 8.

Cursu completo.

S. Ambr. &
S. Chrysof.
uterque de
SS. MM.

Ita est: *Tolle Martyrum certamina*, ait S. Ambrosius, *tulisti coronas, tolle cruciatus, tulisti beatitudines*; sic oportuit Christum pati & dolorosam Marem ejus, & ita, & ita, & non alio modo intrare in gloriam suam; & tu delicate miles, quæras aliam viam? *Ipsæ quidem*, sunt verba S. Chrysostomi, *per tribulationes pervenit, tu autem per requiem vis ire? Quomodo ergo sequeris non sequens? Quomodo coronaberis, si non certaveris?*

Esth. 2. 17.

3. De Esther recensent sacrae Paginae, quia corporis & animi pulchritudine, modestiâ morum, gratiâ & sanctitate vitæ omnes mulierum temporum intervallo superabat, ided ab Assuero potentissimo Persarum Monarcha speciali amore præ cæteris omnibus fuisse dilectam; in quem finem eam non duntaxat in sponsam, sed etiam in Reginam elegit, propriisque manibus coronam regni capiti ejus imposuit: *Et posuit diadema regni in capite ejus.*

Plus hîc quàm Esther. O pientissima Virgo! tu illa formosa es, incredibili pulchritudine prædita, omnium oculis gratiosa & amabilis, quam Pater æternus in Filiam, Filius in Matrem, & Spiritus S. in Sponsam

samelegit, hinc non uno, sed triplici diademate coronata es, Pater enim coronavit te coronâ potentiae, Filius scientiae ac sapientiae, & Spiritus S. charitatis & pietatis: *Esther Regina est B. Virgo MARIA*, inquit Doctor S. Bonav. in Specula. c. 7. Seraphicus, *quae ducta est in cubiculum Regis in assumptione, in cubiculum quietis aeternae, gratiam veri Regis habens super omnes mulieres, id est, super omnes intelligentias Angelicas, & super omnes beatas animas, ut sit in MARIA gratia super gratiam omnium Beatorum: Nam revera in capite ejus Rex Regum diadema regni posuit tam impretiabile, tam delectabile, tam mirabile, quod hoc omni lingua inenarrabile, omni ingenio inscrutabile est.*

4. Recordor hic illius coronae, quâ David quondam à regni sui proceribus, principibus ac satrapis ob expugnatam munitionem Rabbath, tanquam Victor gloriosus coronatus est. Audi Scripturam: *Congregavit itaque David omnem populum, & profectus est adversum Rabbath: Cùmque dimicasset, cepit eam. Et tulit diadema Regis eorum de capite ejus, pondo auri talentum, habens gemmas pretiosissimas, & impositum est super caput David, &c.* 2. Reg. 12. 29.

Quid commemoro inaugurationem, inunctionem & coronationem sapientissimi Solyraeorum Regis? *Sumpsitque Sadoe Sacerdos cornu olei de tabernaculo, & unxit Salomonem: & cecinerunt buccinâ, & dixit omnis populus: Vivat Rex Salomon: & ascendit universa multitudo post eum, & populus canentium tibijs, & letantium gaudio magno, & insonuit terra à clamore eorum.* 3. Reg. 1. 39.

De Mardocheo habet Scriptura: *Mardocheus autem de palatio & de conspectu Regis egrediens, fulgebat vestibus regijs, biacinthinis videlicet & aëreis, coronam auream portans in capite, & amictus serico pallio atque purpureo; omnisque civitas exultavit, atque letata est.* Esther. 8. 15.

Arca illa Foederis Domini intus & foris auro purissimo vestita, pretiosâ quoque coronâ à Beseleel ornata est: *Et fecit illi coronam auream per gyrum.* Exod. 37. 2.

Faceffe cum his umbris. Arca animata purissimo charitatis auro vestita, B. Virgo & Mater JESU erat, dulce manna & panem vivum, qui de caelo descendit, in se continens. Hanc SS. Trinitas post tot decumanos exantlatos in terra labores ac dolores, velut dignam caeli, terraeque Reginam coronare statuit; & quâ coronâ?

Et in capite eius, ait dilectus Christi Discipulus, corona stellarum duodecim, ad significandum, quod tot digna sit coronis, quot omnibus conveniunt praedestinati, in duodecim istis lucidissimis stellis indicatis. Obearissima Virgo! ô dignissima Mater Dei! ô pijsissima Mater nostra! Apec. 12. 2.

Mater Dolorosa.

Uuu

quan-

quantum jam mutata ab ipsa es? Olim in cruce, nunc in luce; olim mar-
 tierum novissima, nunc prima; olim cum Filio in ligno pendente ma-
 ledicta, nunc inter omnes benedicta; olim dolorum, nunc gaudiorum
 pelagus; olim lacrymis, nunc Divinis affluens delicijs. O quantum su-
 pergressa es creaturas universas! tu es illud signum magnum, quod ap-
 paruit in cœlis: Mulier amicta sole, & luna sub pedibus tuis: *Tu ipsa es,*
ait S. Bonaventura, quâ majorem Deus facere non potest: Majorem mun-
dum facere potest Deus, majus cœlum facere potest, majorem Matrem, quàm
Matrem Dei, non potest facere Deus. O Domina! nunc tandem adim-
 pletum est illud tuum vaticinium: *Beatam me dicent omnes generationes,*
quia fecit mihi magna, qui potens est, & sanctum Nomen ejus, quia sic à SS.
 Triade coronata Dominatum in omnes creaturas accepisti, omnes enim
 qui Christo Filio tuo serviunt, & tui servi sunt: *Servi tui sumus, quæcun-*
que jusseris, faciemus. O Domina totius universi! ò cœli terræque Imper-
 atrix, cui à Filio data est omnis potestas, & in manu tua vita & mors:
Dic, obsecro, quòd soror nostra sis, ut benè sit nobis propter te, & vivat ani-
ma nostra ad gratiam tui, &c.

5. Verum progrediamur ulterius. Anno nostræ salutis 1690. die
 19. Januarij vidimus Augustæ Vindelicorum præsentem, quàm festivo
 Serenissimorum Electorum cum applausu, Procerum Germanorum
 pompâ, & jubilo totius populi in Imperatricem Romanorum fuerit co-
 ronata Serenissima Eleonora, Magdalena, Theresia, Sacræ Cæsareæ &
 Regiæ Majestatis, Leopoldi Primi Romanorum Imperatoris semper
 Augusti Augusta ac dignissima Conjunx. Ubi omnia tandem de more
 ad tantam solemnitatem adornandam erant parata, & sacrum Officium
 ab Eminentissimo S. R. I. Electore Primario, & Archi-Episcopo Mo-
 guntino, assistentibus Serenissimo Colonienfi & Eminentissimo Trevi-
 renfi, & alijs Episcopis ac Prælatibus usque ad Evangelium inclusivè erat
 decantatum, surrexit è throno suo potentissimus Imperator, pius & justus
 Leopoldus, in capite suo inæstimabilis pretij gestans coronam & dextrâ
 regale Sceptrum, manuducens ad altare Serenissimâ Reginam ac Confor-
 tem suam, ab Eminentissimo Consecratore Moguntino in Cathedra con-
 fidente, assistentibus (prout dictum est) Trevirensi & Colonienfi, in Imper-
 atricem coronandam, & inaugurandam, quem Consecratorem & Pontifi-
 cem Imperator hisce verbis altâ & gravi voce allocutus est: *Postulamus, in-*
quiebat, Reverendissime Pater! ut Consortem nostram, nobis à Deo conjunctam,
benedicere & corona Imperiali decorare dignemini, ad laudem & gloriam
Salvatoris nostri JESU Christi. Ad quod Pontifex Reginam talem in mo-
 dum

Ex Romano
Pontificali,

dum à Cæsare præsentatam certis precibus, ex Pontificali Romano desumptis, benedixit, & à DEO T. O. M. omnem ei felicitatem ac bonum precatus est; exinde dexterum illius brachium & inter scapulas oleo Cathecumenorum inunxit: tum adjuvantibus Eminentissimis Archiepiscopis & Electoribus Coloniensi ac Trevirensi coronam Imperialem ejus capiti imposuit, dicens: *Accipe coronam gloriae, ut scias, te esse consortem regni, populoque Dei semper prosperè consulas, & quanto plus exaltaris, tanto amplius humilitatem diligas, in Christo JESU Domino nostro.* Peractâ hac coronatione Pontifex Consecrator Reginae Sceptrum in manu tradidit: *Accipe, inquit, virgam virtutis ac veritatis, & esto pauperibus misericors & affabilis: Viduis, pupillis & orphanis diligentissimam curam exhibeas, ut omnipotens Deus angeat tibi gratiam suam, qui vivit & regnat in secula seculorum.* Quibus omnibus summa cum solemnitate peractis, Imperatrix in vestitu deaurato in throno collocata est, ubi novus Procerum & præsentis populi in Ecclesia Cathedrali audiebatur applausus & aggratulatio, multos annos & omnem felicitatem huic Serenissimæ ac Clementissimæ Imperatrici suæ apprecantium.

Anima Christiana! surgamus altiùs, & ab Ecclesia militante ad triumphantem in mente nostra ascendamus. *Et quid video? Ecce pos- 3. Reg. 2. 19.*
tus est thronus Matri Regis. Et quænam illa Mater Regis cœlestis? quæ priùs steterat sub probrosissima cruce, habitavitque hætenus inter tot primitivæ Ecclesiæ persecutiones in monte Libano, hoc est, in Jerusalem in monte Sion, in cubilibus leonum, & in montibus pardorum inter hostes infensissimos, ludibrium Pontificum, populi, carnificum, nunc sub triumphanti crucis vexillo gloriosissima Mater JESU à Spiritu S. ejus paranymphe & ab universa curia cœlesti ad coronationem invitatur: *Veni de Libano, Sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis. Cant. 4. 2.*
 Consecrator & summus Pontifex erit ipse Pater æternus, ad quem Filius, assistente Spiritu S. SS. Matrem suam manu apprehensam adducit, nunc in Regina & Imperatricem omnium Angelorum & hominum inaugurandam & coronandam: *Postulamus, inquit, Reverendissime Pater! ut Consortem, imò Matrem nostram, nobis à te Deo conjunctam, benedicere & coronâ Imperiali & cœlesti decorare dignemini, ad laudem & gloriam Sacrosancti Nominis tui.* O quis dicet, quo affectu hæc beatissima & humilissima Virgo SS. Trinitatem adorârit, atque venerata sit; quàm submissas ei pro tot donis gratias egerit, quantâ submissione ejus SS. voluntati se subjecerit? Credo, SS. illam animam penitens tunc esse liquefactam præ tanta dulcedinis & inæstimabilis gaudij magnitudine. Et quis ani-

mo comprehendat, quâ charitate & affectu eam benedixerit Pater æternus: *Benedicta es tu Filia à Domino Deo excelso præ omnibus mulieribus super terram. Benedictus Dominus, qui creavit cælum & terram, qui te direxit in vulnera capitis inimicorum nostrorum: quia hodie nomen tuum ita magnificavit, ut non recedat laus tua de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini in æternum, pro quibus non pepercisti animæ tuæ, propter angustias & tribulationem generis tui, sed subvenisti ruinae ante conspectum Dei.* Hæc cum quondam Ozias Princeps populi Israël ad Juditham gloriosam illam Victricem dixisset, omnis populus levavit vocem suam: Et dixit omnis populus: *Fiat, fiat.* Credo, & firmiter mihi persuadeo, totam quoque cœlestem curiam Augustissimæ Imperatrici suæ hîc acclamasse: *Fiat, fiat.* Universi autem adorantes Dominum, dixerunt ad eam: *Benedixit te Dominus in virtute sua, quia per te ad nihilum redexit inimicos nostros.* Tum attestante Regio Vate cœlestis Pater eam oleo supernæ unctionis inunxit: *Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem, propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo letitiæ præ consortibus tuis; cui & coronam gloriæ imposuit: Et posuit diadema regni in capite ejus; Sceptrumque potentiae porrexit in manu: Accipe virgam virtutis & veritatis, & esto pauperibus misericors & affabilis: Viduis, pupillis & orphanis diligentissimam curam exhibeas.* Denique in vestitu deaurato circumdata varietate collocata est in throno Regina universorum: *Positus est thronus Matri Regis, quæ sedit ad dexteram ejus.* O pientissima Domina! inter tot cœlestium Spirituum & supernorum civium exultantium applausus aggratulamur & nos tibi miselli, servi & subditi animicis; verè Domina, optimam partem elegisti, quæ non auferetur à te in æternum; sed memento, obsecro, quia propter nos ad tantam dignitatem evecta es; *Succurre ergo miseris, jura pusillanimes, &c.*

6. Tandem coronatâ Reginâ, & in throno regio locatâ, solent venire Illustres, Nobiles, subditi & vasalli, homagium ei præstantes, & fidelitatem pollicentes. O si vidisses, anime mi! omnes Angelorum choros & Beatorum ordines, quâ submissione & hyperdulie cultu hanc suam SS. ac potentissimam Reginam adorârint, omnemque ei promiserint fidelitatem! inter quos non ultimi erant viginti quatuor illi Reges ac Seniores, qui omni submissionis affectu: *Mittebant coronas suas ante thronum.* Per quem thronum Petrus Cluniacensis SS. Deiparam intelligit, quam totius Deitatis solium appellat; & S. Bonaventura eam vocat *thronum gratiæ Dei.* Juvat hîc audire V. P. Antonium Spinellum: Et *quoniam, inquit, hi Seniores ab ea tot beneficia sunt consecuti, quibus olim victores*

Apoc. 4. 10.
Petr. Clu-
niac. l. 5. ep. 1.
Ant. Spin.
S. J. in Thron.
Deip. c. 17.
fol. 210.

Victores fuerunt, nunc autem coronati existunt: idcirco venerabundi non tantum Virginis gloriæ ac felicitati gratulantur, & plaudunt; sed etiam venerabundi ipsam Virginem adorantes, secundum Deum, eidem gratias agunt immortales, suosque triumphos acceptos ei etiam referunt, idque aperte testantur, ac profitentur, cum coronas suas ante Deum & ante Thronum, hoc est, Virginem ponunt.

Et nos quid agimus, Sodales Mariani, in communi hac omnium Cœlitum, Serenissimæ Reginæ suæ recens à SS. Trinitate coronatæ aggratulantium, & applaudentium lætitiâ? Omnes viæ ac plateæ ex purissimo auro & lapide pretioso in cælo constructæ jucundis personant laudibus & plausibus; omnia MARIÆ laudem prædicant: Gaudemus, *Apos. 19. 7.*
 & exultemus, & demus gloriam ei, &c. Et nos quid agimus? Adamus & Eva, ait S. Damascenus, nostri generis auctores exultantibus labijs altè exclamârunt: Beata tu Filia, quæ violati mandati pœnas nobis sustulisti: Tu mortali corpore à nobis accepto, immortalitatis indumentum nobis peperisti: Tu cum à lumbis nostris ortum accepisses, beatitudinem nobis rependisti, dolores delevisti, mortis fascias perfregisti; ad veterem sedem quasi postliminio nos revocasti; nos paradysum clausimus; tu ligni vitæ iter patefecisti, ex letis tristitia culpâ nostrâ venerunt, ex tristibus contra letiora per te redierunt: Tu vitæ fons, & cœli scala; verè inter mulieres beata es, atque adeo beatissima. *Prov. 31. 26.*
 Et nos quid agimus? Surrexerunt & filij ejus, hoc est, Sancti omnes (cuncti enim sunt filij MARIÆ) & beatissimam prædicaverunt, & nos quid agimus? O Domina totius universi! ô Serenissima Regina! congratulamur & nos tibi in unum, licet miselli, licet à patria extorres, licet millenis pressi miserijs; mater nostra es, & post Deum spes unica salutis nostræ. O Domina! converte ad nos misericordes tuos ac maternos oculos, & post hanc lacrymarum vallem ostende nobis JESUM, benedictum fructum ventris tui.

Uuu 3

CON-